

عنوان مقاله:

مبنای اکولوژیک اصل عمومی بودن وظیفه حفاظت محیط زیست

محل انتشار:

فصلنامه تحقیقات حقوقی، دوره 20، شماره 78 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 26

نویسنده:

مسعود فریادی - عضو هیات علمی دانشکده حقوق و علوم سیاسی دانشگاه مازندران

خلاصه مقاله:

یکی از رویکردهای نوین در حقوق محیط زیست، حفاظت فراگیر و مشارکتی از محیط زیست است که در اصل ۵۰ قانون اساسی ایران با عنوان عمومی بودن وظیفه حفاظت محیط زیست متعین شده است. تصویب قوانین و مقررات متعدد محیط زیستی نیز در دهه‌های اخیر کمک کرده است تا این هنجار بتواند به عنوان اصل عمومی بودن حفاظت محیط زیست به تدریج در نظام حقوقی تثبیت شود. بر اساس این اصل حفاظت محیط زیست باید بطور یکپارچه و فراگیر با مشارکت همه نهادهای مرتبط انجام شود. یکی از مبنای مهم طرح و توسعه این اصل را باید در رهیافت‌های اکولوژیک جستجو کرد که بر اساس آن به دلیل یکپارچگی و فراگیری اکوسیستم‌ها و ارتباط سیستماتیک آنها با یکدیگر و همه بخش‌های اجتماعی، حقوق محیط زیست باید با اتخاذ یک نظام حفاظتی یکپارچه و فراگیر، از کلیت عناصر و حوزه‌های اکوسیستمی حفاظت کند. اکولوژی مبنایی علمی برای توجیه ضرورت مشارکت همه بخش‌های انسانی در حفاظت از کلیه حوزه‌های محیط زیستی فراهم می‌کند که بر اساس آن حفاظت محیط زیست، وظیفه عمومی همه بخش‌های اجتماعی و نهادهای دولتی و غیر دولتی خواهد بود و همه این نهادها باید در حفاظت از همه بخش‌های محیط زیست مشارکت و همکاری داشته باشند.

کلمات کلیدی:

حقوق محیط زیست، اصل ۵۰ قانون اساسی، مسئولیت حفاظت محیط زیست

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1300660>

